

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Daar 's een kracht uit hooger kracht gesproken,
Die 't zinkend hart der menschen schoort,
En 't oproept naar een hooger oord.

Multatull.

De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen.

(Slot.)

De opstanding een werkelijkheid!

Wij zouden daar kunnen zijn, wij zouden ons kunnen verheugen in de hoogste heerlijkheid en macht, onsterfelijkheid en eeuwig leven in een celestiaal koninkrijk, waar God en Christus wonen, en ons candidaat stellen — want zij zijn de eenigen die dat doen kunnen — om te worden, wat onze Vader in den hemel is. Er is een „Mormoonsche” leerstelling die zegt: „zoals de mensch is, was God eenmaal, en zoals God is, kan de mensch worden.” Wij zeggen niet „hij zál het worden”, maar hij kán het worden. Jammer genoeg zullen er niet velen zijn, die zullen worden gelijk God. Zij zullen weinig in getal zijn, het zullen diegenen zijn, die den prijs betalen, die de geboden onderhouden en komen in die celestiale heerlijkheid. Zij zijn de candidaten, met de mogelijkheid te worden wat God is. Maar, mijn broeders en zusters, wij zullen ons verheugen in de werkelijkheid der opstanding — want, zoals ik zeide, zullen alle menschen er deel aan hebben, en zoals ik onze schriften versta, zullen zelfs de verdoemden, zelfs de zonen des verderfs voortkomen in de opstanding van den dood — om verder te leven? Ja! Ik zeide dezen morgen tot eenige van mijn broeders, betreffende dit onderwerp, dat ik geen uitgezochter straf kon bedenken dan de zonen des verderfs uit te zenden in de verblijfplaats der verdoemden met het merkteeken, dat hun opgestane lichaam hun zou geven. Herinnert ge u wat de Heer zeide tot Caïn, toen deze schuldig bevonden werd aan den moord op zijn broeder Abel? Hij sloot hem niet in een kerker, Hij doodde hem niet, noch vernietigde Hij zijn leven, Hij gaf hem slechts een merkteeken en zeide: Ga nu heen, en iedereen die u ziet zal zeggen: Daar is hij, daar gaat de moordenaar, de man die zijn broeder doodde.

Het was verschrikkelijk en het gewicht daarvan drukte Caïn zwaar. Hij zeide: „Mijn straf is grooter dan ik dragen kan.” Zoo verbeeld ik

mij, dat wanneer als het einde daar is, de zonen des verderfs, de onwaardigen, voortkomen in de opstanding van den dood met een merktreken van een opgestaan lichaam op hen, om uitgezonden te worden met den duivel en zijn engelen. Als opgestane wezens, zullen zij inderdaad te onderscheiden zijn en ten spot zijn van allen in de ruimten der verdoemden. Het zal een straf zijn die wij ons niet kunnen voorstellen noch beschrijven.

Zoo zullen wij ons niet alleen verheugen in het feit, dat de graven geopend zullen worden, dat wij voort zullen komen tot een nieuwigheid des levens, een opstanding, maar we verheugen ons ook dat den mensch wetenschap is gegeven, waardoor wij voort kunnen komen in heerlijkheid, om te wonen met Christus, onzen Heer, om met Hem te zijn en al de zegeningen en voorrechten te genieten, die weggelegd zijn voor de getrouwen die de geboden van God onderhouden.

Getuigenis en wetenschap.

Mijn broeders en zusters, dit is tot mij gekomen door deze heerlijke openbaringen, die de Heer gegeven heeft aan den profeet Joseph Smith, en die geschriften die de Heiligen der Laatste Dagen ontvangen hebben tot een zegen voor de geheele wereld. Ik verheug mij daarin. Het beteekent leven voor mij. Het is heerlijk en ik dank den Heer in de nederigheid van mijn hart, dat ik de getuigenis heb, dat deze dingen waar zijn. Want wanneer er twijfel zou bestaan aangaande de getuigenis van Petrus en zijn bondgenooten, wanneer de wereld ooit in een toestand zou komen, in welken er onzekerheid zoude zijn omtrent het feit of Jezus Christus al of niet opstond van den dood; wanneer die dag ooit zou komen, dan geef ik getuigenis aan u, dat hier, in deze kerk, het bewijs is bevestigd en bewaard, dat Jezus Christus leeft, dat hij is de Zoon van God, de eenige Verlosser der menschheid.

Ik getuig in de nederigheid mijns harten, want het is mijn voorrecht en inderdaad mijn plicht als een van hen, die geroepen zijn als *speciale getuigen van den Heer Jezus Christus in deze laatste dagen*; ik getuig tot u dat ik weet, zóó goed als iemand ooit geweten heeft, zóó goed als ik weten zal wanneer, indien ik het voorrecht heb, dat deze getuigen hadden, hun handen in zijn zijde te steken of de teekenen van de nagels in zijne handen te voelen. Dien dag zal ik het niet beter weten dan nu op dezen dag, dat Jezus Christus leeft, de Zoon van God, de Verlosser der wereld, dat hij woont in. Zijn heerlijk herrezen lichaam. Ik weet het en verblijdt mij er in en ik getuig het in den naam van den Heer Jezus Christus. Amen.

Vertaald door J. H.

TOESPRAAK.

Gehouden door President Heber J. Grant ter gelegenheid van de opening der 91ste jaarlijksche algemeene conferentie, 3 April 1921

Ik ben inderdaad verheugd dezen morgen zoo veel hier aanwezig te zien. Het is bevredigend de belangstelling op te merken die door de Heiligen der Laatste Dagen getoond is in de verschillende Ringen van Zion, gedurende de laatste zes maanden, in waarheid gedurende het

laatste jaar, wanneer zij vergaderen in hunne bedehuizen, om den Heere te danken voor Zijn goedheid en barmhartigheid jegens hen en om te getuigen met betrekking tot de ontvangen zegeningen.

Ik heb sommige gegevens verzameld waarin gij naar ik geloof belang zult stellen. Het is de gewoonte geweest, om in de openingstoespraak eenige mededeelingen te doen met betrekking tot den toestand der Kerk.

Onze verslagen doen zien, dat in de geheele Kerk meer personen onze avondmaalsvergaderingen en vastvergaderingen hebben bijgewoond. Wanneer ik luisterde naar de geopenbaarde gebeden die van God kwamen, om in onze avondmaalsvergaderingen gebruikt te worden, waarin wij, door hen die het avondmaal bedienen, ons stellig voornemen uitdrukken onzen Heer en Verlosser, Jezus Christus, te herinneren en onze gewilligheid bekend maken Hem te gehoorzamen en de geboden te onderhouden, welke Hij ons gegeven heeft, heb ik mij steeds verheugd in de inspiratie van Joseph Smith, in het vertalen van het Boek van Mormon en ons deze twee wondervolle avondmaalsgebeden te geven, deze twee wonderbare verbonden die alle Heiligen der Laatste Dagen maken, wanneer zij vergaderen en van het avondmaal gebruik maken. Ik verheug mij in de kennis, dat het aantal aanwezigen in die vergaderingen vermeerderd is en ook in onze vastvergaderingen, waar wij getuigen kunnen van de vele zegeningen van God aan ons als een volk. Ik ben dankbaar jegens onze jongelieden, omdat zij de leuze hebben aangenomen, dat zij den geestelijken groei willen ontwikkelen door het bijwonen van onze avondmaalsvergaderingen. Het aantal aanwezigen is toegenomen en daarom is er geestelijke groei geweest.

Het zendingswerk, dat in de algemeene Priestervergadering van de laatste October-Conferentie besproken werd, is in de meeste Ringen met vrucht verricht geworden en is het middel geweest om veel goed te doen. Deze arbeid is een dubbele zegen. Hij die geeft en hij die ontvangt worden daardoor gezegend. Sommige van de beste vergaderingen die wij gedurende de laatste zes maanden toegestaan waren te bezoeken, waren de samenkomsten van hen die zendingswerk verrichten in de verschillende Ringen van Zion; en ik verheug er mij in te weten, dat vele menschen die het woord van God gehoord hebben, door deze zendingen, gedoopt en tot de Kerk gebracht zijn. Ik geloof dat in verhouding tot de hoeveelheid werk in de verschillende Ringen van Zion verricht, met betrekking tot zendingswerk, onder hen die in ons midden zijn, maar het Evangelie niet kennen, hier juist zooveel, zoo niet meer, personen gedoopt zijn dan in de zendingsvelden in de verschillende deelen der wereld.

Het werk in onze tempels gaat bevredigend vooruit; meer personen gaan er heen en de groote belangstelling in tempelwerk in de geheele Kerk is zeer aanmoedigend. Wij hebben nu in den Salt Lake Tempel vier gezelschappen per dag. Ik denk dat het een zeer wondervol voorbeeld was van het geloof van de Heiligen der Laatste Dagen in tempelwerk, toen verschenen September een vastdag werd bepaald en het volk gevraagd werd vrijwillige gaven te geven voor het bouwen van den tempel in Arizona, dat meer dan honderd-achtien-duizend dollars verkregen werd

zonder een cent onkosten, door giften op een bijzonderen vastdag voor dat doel aangewezen. Niets anders kon duidelijker de getrouwheid van de Heiligen der Laatste Dagen met betrekking tot dat beginsel van het Evangelie van onzen Heer Jezus Christus aantonen, dat wederom tot de aarde hersteld is, namelijk het recht en het voorrecht om arbeid te verrichten in de heilige tempels van God voor hen van onze voorgelachten, die gestorven zijn, dan het feit, dat op één enkelen vastdag in deze Kerk honderd-achtien-duizend dollar door het volk bijgedragen werd voor het bouwen van den Arizona Tempel.

Ik wensch melding te maken van het uitmuntende zendingswerk op het tempelplein verricht, onder leiding van het „Bureau of Information“, in verband met de vrije orgelbespelingen aan het publiek gegeven. De hoeveelheid goed door middel van dezen uitmuntenden arbeid kan moeilijk geschat worden. Ik heb van Salt Lake City tot de Hawaiian-eilanden en van Salt Lake City tot New-York en tot San Francisco en in Canada en andere plaatsen, menschen ontmoet die het tempelplein bezocht hebben en ik weet van mijne gesprekken met hen, dat het in aanraking komen van hen met deze toegewijde mannen en vrouwen, die op het tempelplein hier als zendingen werken, een goeden indruk op hen heeft gemaakt.

Een weinig meer vastengaven zijn betaald geworden, alhoewel er nog steeds gelegenheid voor verbetering is met betrekking tot deze zaak. Sedert onze laatste conferentie zijn twee nieuwe Ringen georganiseerd: North Sevier Stake, met Moroni Lazenby als President, en South Sevier Stake, met John E. Magleby als President. Sedert onze laatste conferentie is John N. Henrie, President van de Panquitch Stake, overleden. Hij was een getrouw, ijverig President van die Ring van Zion.

Sedert onze laatste conferentie zijn de volgende Bisschoppen overleden: Bisschop Herbert Beck, van Centerfield Ward, South Sanpete Stake; Bisschop Godfrey Fuhriman, van Providence First Ward, Logan Stake; Bisschop Walter Roberts, van Sutherland Ward, Deseret Stake, en Bisschop Clyde A. Hammond, van Moab Ward, San Juan Stake. Wij schenken de zegeningen van de IAgemeene Autoriteiten aan de gezinnen van deze onze broederen, die sedert de laatste conferentie van ons geroeper zijn.

De volgende veranderingen in de Presidentschappen zijn sedert onze laatste conferentie gemaakt: Albert Choulus heeft Don C. Driggs opgevolgd als President van de Teton Stake, William J. Henderson is de opvolger geworden van wijlen John N. Henrie, als President van de Panquitch Stake. Broeder Driggs is ontslagen met de liefde en het vertrouwen en de zegeningen van zijn broederen als President van de Teton Stake.

In de Nederlandsche Zending is John P. Lillywhite tot President benoemd als opvolger van John A. Butterworth. Mark Coombs is aangesteld tot President van de Tonga Zending, om Willard L. Smith op te volgen. J. Wiley Sessions is aangesteld tot President van de Zuid-Afrikaansche Zending, als opvolger van Nicholas G. Smith. Ik heb een brief van broeder Sessions ontvangen, waarin hij van zijn aankomst in Zuid-

Afrika melding maakt. Broeder Sessions heeft gedurende bijna een jaar getracht naar Zuid-Afrika te gaan, maar wegens de moeilijkheden door ambtenaren in den weg geplaatst, die weigerden paspoorten te viseeren en hem toe te staan daarheen te gaan, waren wij genoodzaakt broeder Nicholas Groesbeck Smith nog een ander jaar in die Zending te houden, nadat wij gevoelden dat hij ontslagen moest worden. Broeder Smith heeft een uitmuntende zending in Zuid-Afrika vervuld en zal terugkeeren met de liefde en zegeningen van alle autoriteiten der Kerk.

Vijf en zeventig percent van de gezinnen der Kerk in de Ringen van Zion bezitten hun huis. Het geboortecijfer van de Kerk is nu 38 per 1000. Het sterftcijfer is 9 per 1000. Het huwelijkscijfer is 15.5 per 1000. Voor onderwijs in 718.497.19 uitgegeven. Voor tabernakel, vergaderlokalen en gebouwen voor amusemenen werd 346.203.17 dollar uitgegeven.

Voor zendingswerk is 511.709.97 dollar uitgegeven. In dit bedrag is niet begrepen hetgeen door de personen die op zending gaan is uitgegeven, noch het bedrag dat zij verliezen door hun werk te verlaten om op zending te gaan. Dit bedrag zou, daar ben ik zeker van, meer dan twee millioen dollar per jaar zijn, behalve dit half millioen dollar. Zoodat de Heiligen der Laatste Dagen, als een volk, aan de wereld een voorbeeld geven, zooals ik geloof dat geen ander volk op aarde geeft, van hun liefde tot God, dat eerste groote gebod ons gegeven, en ook het tweede gebod, om onzen naaste als onszelfen lief te hebben. Als wij bedenken, dat een handvol menschen, in de geheele wereld slechts vijf honderd duizend mannen, vrouwen en kinderen in aantal, 2.500.000 dollar per jaar uitgeven in tijd en middelen, om het Evangelie van den Heer Jezus Christus te verkondigen, zonder hoop op aardsche belooning, dan vinden wij een voorbeeld van de liefde onzer makkers, dat niet geëvenaard kan worden, inderdaad weet ik dat het in de geheele wereld niet geëvenaard kan worden.

Voor hulpverschaffing aan de armen is 450.000 dollar uitgegeven, waarvan 110.000 dollar gedurende één enkelen vastdag werd verkregen voor hulpverschaffing aan de noodlijdenden in Europa, in Armenië en andere plaatsen. Voor doeleinden in verband met tempels is 158.715.29 dollar uitgegeven.

Ik ontving een mooi schrijven van de Near East Relief Committee te New-York, dat ik dezen morgen niet kon vinden; maar een paar dagen geleden werd het volgende schrijven ontvangen van Herbert L. Guttersen:

New-York City, 21 Maart 1921.

Mr. Heber J. Grant,
47 South Temple St.,
Salt Lake City, Utah.

Waarde Heer Grant: Uw brief van den 16den dezer ontvangen, welke geadresseerd was aan Mr. Hoover, en die wij voor hem willen beantwoorden.

De gift van 68.318.21 dollar van uw Kerk is een uitmuntend

getuigenis voor de zaak, welke de grondslag was voor de oprichting van de European Relief Council.

Wees zoo goed namens de European Relief Council als een geheel, onzen oprechten, hartelijken dank aan te nemen voor de bijdrage door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geschonken; en wij verzoeken u aan hen deze dankbetuiging voor hun medewerking mede te deelen.

Met de beste wenschen,

Het Control Committee.

Door Herbert L. Gutterson.

Sedert onze laatste Conferentie hebben wij de droefheid geleden, om te scheiden van een lid van het Presidentschap, Anthon H. Lund, en ik heb in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geen getrouwer, ijveriger, volhardender, nauwgezetter en verstandiger werker gekend, dan hij is geweest van den dag, waarop hij gedoopt werd tot den dag van zijn dood. President Lund was een man die door allen bemind werd. In mijn leven heb ik nog nooit iemand iets anders dan goed van President Lund hooren zeggen. Alle Algemeene Autoriteiten kenden zijn bekwaamheid en hoedanigheden als die van een groot en edel en waar man, een Heilige der Laatste Dagen in zijn geheele wezen. Wij betreuren zijn verlies. Maar wij gevoelen, dat in de voorzienigheid des Heeren anderen door Hem verwekt zullen worden, om te helpen in het voortzetten van dit groot werk. Toen hier een rouwdienst voor hem werd gehouden, was het gebouw overvol, waardoor de liefde en het vertrouwen en de achting van het volk voor President Lund getoond werd.

Ik geloof, dat door het bevorderen van broeder Peurose tot Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap, nadat hij van den tijd dat hij een jongeling van negentien jaren was gearbeid heeft in zijn geboorteland, om het Evangelie te prediken, gedurende tien lange jaren, en later naar dat land terugkeerde om nog drie zendingen te vervullen, tezamen een totaal van twintig jaren zendingswerk, en dan hier voortdurend met pen en tong gearbeid heeft om het Evangelie te prediken, nadat hij dat alles verricht heeft, gevoel ik verzekerd, dat de Heiligen der Laatste Dagen zich verheugen in de bevordering van dezen bejaarden man, nu in zijn negentigste jaar, om Eerste Raadgever te zijn in het Eerste Presidentschap der Kerk.

Ik geloof, dat de Heiligen der Laatste Dagen over het algemeen in hunne harten de keuze van Anthony W. Ivins, om mijn Tweede Raadgever te zijn, om een lid te worden van het Presidentschap der Kerk, hebben goedgekeurd. Wij hebben die namen nog niet voorgesteld, maar dat zal voor de sluiting der Conferentie geschieden.

Ik ben in mijn hart overtuigd, dat wanneer President Anthon H. Lund het voorrecht had gehad, om een man als candidaat te stellen voor de open gevallen plaats die in den Raad der Twaalf Apostelen is veroorzaakt door zijn overlijden en door het bevorderen van broeder Ivins, hij broeder John A. Widtsoe genoemd zou hebben. Het Evangelie van den

Heere Jezus Christus heeft van Engeland en de Skandinavische landen vele duizenden en duizenden oprechte, vlijtige, getrouwe en ware Heiligen der Laatste Dagen vergaderd. Skandinavië, alleen door Engeland geëvenaard, heeft een groot aantal bekeerlingen aan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschaft. Ik geloof, dat de Heiligen over het algemeen tevreden zijn met hen die tot die roepingen gekozen zijn. Ik ben boven alle twijfel verzekerd, dat het Presidentschap en de Apostelen, onder de inspiratie des Heeren, den juisten man voorgesteld hebben, om de vacature in den Raad der Twaalf Apostelen te vullen, en ik heb in het geheel geen twijfel, maar dat de Heiligen der Laatste Dagen het goed zullen keuren, dat wij broeder John A. Widtsoe hebben terzijde gezet en verordineerd tot het Apostelschap.

Ik verheug mij in hetgeen ik geloof een antwoord te zijn op de toespraken hier zes maanden geleden gehouden. De grondtoon van onze conferentie was toen het gehoorzamen van de geboden van den Heere Jezus Christus, in onze harten te hebben een liefde tot God, een liefde voor onze medemenschen, in onze harten te hebben den geest van vergevensgezindheid en verdraagzaamheid, in onze harten een verlangen te hebben om die dingen te doen die aangenaam en aannemelijk zijn voor onzen Hemelschen Vader; en ik gevoel dankbaar, dat, gedurende een tijdperk van zes maanden, een geestelijke groei heeft plaats gehad. Ik geloof, dat er betere gevoelens geweest zijn, dat sommige vijandige gevoelens die zes maanden geleden bestonden, wegens politieke verschillen, verdwenen zijn, nu de menschen tijd gehad hebben, om figuurlijk te spreken, om „af te koelen”. Ik zou mij verheugen boven al de kracht die God mij gegeven heeft om mijn gevoelens uit te drukken, als de Heiligen der Laatste Dagen in tijden van politieke campagnes hunne meeningen konden uitdrukken zonder vijandschap, zonder wraakzucht, dat zij die beginselen waarin zij gelooven zouden kunnen verkondigen, zonder persoonlijk te zijn.

Ik denk dat wij als een volk veel reden hebben, om ons te verheugen in het tijdperk van goeden wil en vriendschap dat voor ons als een volk bestaat, onder hen die niet van ons geloof zijn, in vergelijking met de toestanden die eenige jaren geleden heerschten. Mij is geen enkel ding bekend, dat heeft plaats gehad, gedurende mijn ondervinding, gedurende den langen tijd, dat ik tot de Algemeene Autoriteiten der Kerk heb behoord, dat zooveel indruk op mij gemaakt heeft met betrekking tot de gevoelens tegenover de Heiligen der Laatste Dagen, dan de ontvangst die mijn deel was toen ik in December naar Kansas City ging en aldaar een toespraak hield over hetgeen door het „Mormonisme” is verricht. Als ik nadenk over het feit, dat in het voornaamste hotel van die wondervolle en vooruitstrevende stad — (ik weet niet of al het volk hier, inderdaad ben ik er zeker van, dat misschien de meerderheid van hen die hier zijn niet bekend zijn met het feit, dat alhoewel die stad slechts half zoo groot is als St. Louis, het bedrag dat door de banken, aldaar omgezet is, veel grooter is dan dat van St. Louis, dat in sommige omstandigheden die stad de eerste plaats inneemt onder de steden der Ver. Staten; en ik weet niet of gij met het feit bekend zijt, dat zij aldaar

een courant hebben, die beschouwd wordt als een van de zes voornaamste couranten in de Ver. Staten, de „Kansas City Star”) — mij werd toegestaan op te staan op een afstand van nog geen tien mijlen van Independence, de plaats vanwaar de Heiligen der Laatste Dagen waren verdreven, krachtens een bevel van den Gouverneur van dien staat, Gouverneur Boggs, tot verdrijving en vernietiging, en te verkondigen hetgeen door de Heiligen der Laatste Dagen was verricht; om de profetieën van Joseph Smith te verhalen, om aan de mannen die afzake vergaderd waren — meer dan driehonderd van de voornaamste, invloedrijke zakenmensen van die stad — het getuigenis van Josiah Quincy met betrekking tot den Profeet Joseph Smith mede te deelen; om voor hen dat voorname Pionierslied, „Komt, Heiligen, komt”, te herhalen; om de moeilijkheden, de ontberingen en vervolgingen van de Heiligen der Laatste Dagen te verhalen en te zien dat die voorname mannen die toespraak met goedkeuring aanhoorden, vaak applaudeerden, en dat velen van hen tot mij kwamen na de vergadering en mij de hand drukten en met de redevoering geluk wenschten; en dat sommige leden van het bestuur van die groote vereeniging — de „Knife and Fork Club of Kansas City” — (die volgens inlichtingen door mij ontvangen de tweede grootste dinner club in de Ver. Staten is daar de „Gridiron of Washington” de eerste is) tot mij zeiden, dat zij hoopten dat ik hen nogmaals zal bezoeken, zoodat zij meer met betrekking tot ons volk zullen kunnen vernemen; en dan over het feit nadenk, dat de Profeet en zijn volgelingen, in de eerste jaren, uit Missouri verdreven zijn; dat velen vermoord werden; dat alle soorten misdaden tegenover dat volk werden misdreven; dat hun eigendommen verbeurd verklaard werden; dat wij nooit iets ontvangen hebben voor onze bezittingen die in die landstreek ons eigendom waren, dat nu een gedeelte van die kostbare landstreek aldaar waar over wij reisden, het eigendom van ons volk was (want als gij vele eigendomspapieren van eigendommen van veel waarde wilt nazien, dan zult gij zien, dat het eigendomsrecht behoorde aan den Bisschop van de „Mormoonsche Kerk”, en alleen wegens het verloop van den tijd hebben zekere menschen het eigendomsrecht van die landen verkregen en niet omdat er ooit voor betaald is. — Ik zeg u stil te staan en na te denken over het verdrijven en de vervolgingen van de Heiligen der Laatste Dagen, waarvan de toestanden door geen tong verhaald en door geen pen beschreven kunnen worden; en dan te beseffen, dat er nu onder het volk aldaar een gevoel is, onder het volk woonachtig in dezelfde plaats, om het zoo uit te drukken, vanwaar President Joseph Smith, de Profeet van den levenden God, en anderen verdreven werden, om mij uit te noodigen aldaar heen te gaan en te spreken over hetgeen door het „Mormonisme” verricht is; en dat die toespraak met open armen werd ontvangen, toont de wonderbaarste verandering van gevoel en aan.

(Slot volgt.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILLYWHITE.

Assistent:
O. BRAINICH.

Profetische droomen.

Verscheiden voorbeelden, waarin de toekomst door droomen bekend gemaakt werd, zijn in den Bijbel opgeteekend en de uitlegging van droomen was soms een belangrijk deel van des profeten zending. In alle tijden werd in droomen geloofd als hulpgevende aanwijzing voor de toekomst. In oud Griekenland werd geloofd, dat droomen kwamen van den grooten Jupiter, den koning der Goden. In oud Egypte en Babylon was de uitlegging van des konings droomen een gewichtig staatsambt en werd toevertrouwd aan een college van wijze mannen. De Grieksche en Romeinsche wonderen raadplegend, was het algemeen om na een volbrachte geestelijke plechtigheid, in den tempel te slapen, opdat de gewenschte kennis door droomen bekend mocht gemaakt worden. Oude filosofen schreven verhandelingen over de verklaring van droomen, en zelfs Bacon schijnt te hebben geloofd, dat er iets van hen geleerd kon worden. In moderne tijden echter, wordt er zeer weinig acht geslagen op droomen en zij worden gewoonlijk van zich afgezet als slechts een voorbijgaande gedachte. Het populaire gezegde „zoo ijdel als een droom“, geeft de gevoelens weer van het volk in het algemeen ten aanzien van dit soort verschijnsel. Deze populaire schatting van de natuur van droomen, is ongetwijfeld juist wat aangaat droomen in 't algemeen.

Toch, het is mogelijk dat er uitzonderingen zijn. Sommige droomen mogen een betekenis hebben, waarvan het belangrijk zou zijn, dat de droomer een juiste verklaring had en hun inhoud verstond.

De geest kan dikwijls in den slaap doen, wat hij niet bereikt, wanneer hij in wakenden toestand is. Een moeilijk wiskundig probleem, hetwelk gedurende de werkuren alle pogingen tot een oplossing verijdeld werd, is soms gemakkelijk opgelost gedurende den slaap. Vele gebeurtenissen, ondervindingen en indrukken, die oogenschijnlijk reeds lang vergeten zijn en niet terug geroepen kunnen worden in wakenden toestand, komen levendig tot den geest terug in den slaap. De geest kan sommige werken tot stand brengen gedurende den slaap, welke hij niet in de wakende uren kon volbrengen.

Het is mogelijk, dat de geest gedurende den slaap gedeelten van zijn bevoegdheid mag ontvangen, soms voorlichting van de toekomst, welke, goed verklaard, van voordeel tot den droomer kan zijn. In oude tijden werd te veel vertrouwen in droomen gesteld. In deze moderne tijden is het mogelijk, dat droomen, zonder onderscheid, terzijde geworpen worden als de grillen en fantasie van den nacht.

Sommige zeer opmerkelijke gevallen zijn voorgekomen in welke droomen bij wijze van openbaring tot den droomer kwamen.

Volgens de *Londen News* waren, bij gelegenheid van het vreeselijk spoorwegongeluk, waaraan Charles Dickens nauwelijks met zijn leven ontkwam, een dame en een heer in denzelfden trein juist in Engeland aangekomen van hun reis van Indië. Even voor het ongeluk zeide de dame tot haar echtgenoot: „Ik zie de groote golf rollen; zij is dicht bij ons”; en toen kwam de groote gebeurtenis en werd zij gedood. De echtgenoot was ongedeerd en verklaarde later de vreemde woorden van zijn vrouw. Even voor zij Indië verlieten, werd zij in haar slaap gekweld door een droom waarin een groote zilveren golf tot haar kwam en telkens wanneer deze over haar zou komen ontwaakte zij met schrik. Dit was de golf welke zij onmiddellijk herkende voor het ongeluk dat haar leven nam.

Professor Hedge verhaalt, dat André, op visite bij vrienden in Derbyshire, voor zijn vertrek naar Amerika, werd geïntroduceerd door een zekere Mr. Cummington. Deze heer herkende in hem de oorspronkelijke gelaatsuitdrukking van een man, dien hij in een droom gezien had, gevangen genomen in het midden van een bosch en daarna aan een galg gehangen. De latere dood van Majoor André, op de wijze aangeduid in den droom, werd een opmerkenswaardig punt in haar vervulling.

Gedurende de Amerikaansche burgeroorlog kwamen vele voorbeelden voor, waarin aan mannen hun eigen dood of die van hun kameraden bekend gemaakt werd. Een week voor den slag van Fair Oaks, droomde een volontair te New-York, dat er binnen een week een groote slag zou plaats hebben, waarin hij zou gedood worden, terwijl hij een veld zou oversteken; dat twee sergeanten van bekendheid in de wouden zouden gedood worden, een schot in de borst en het andere in de lies en dat een groot aantal anderen eveneens gedood zouden worden. De soldaat scheen den volgenden dag zoo neerslachtig, dat zijn kameraden meenden dat hij het heimwee had, en met tegenzin vertelde hij zijn droom. Binnen een week had de slag plaats en de droomer werd gedood evenals de twee sergeanten, twintig minuten daarna in de wouden, een schot door den borst en een in de lies, juist als verteld was in den droom. Meer dan vijftig man, wordt gezegd, was getuige van de waarheid van deze gebeurtenis. Den nacht voor het cavalerie-gevecht te Brandy Station, droomde een cavalerist, dat een zekere kapitein van zijn regiment in een gevecht den volgenden dag van zijn paard zou vallen en, terwijl hij op zou staan, gewond zou worden aan zijn linker knie. Hij vertelde den kapitein zijn droom, maar werd uitgelachen om zijn lichtgeloovigheid. In den eersten aanval echter viel de kapitein van zijn paard door het breken van den singel. Het paard werd door een granaat gedood en een stuk hiervan verbrijzelde de linker knie van den kapitein, zoodat zijn been geamputeerd moest worden. Drie dagen voor de verbintenis te Kelley's Ford, droomde een korporaal in het zesde Michigan cavalerie, dat een broeder van hem, die sergeant in een andere compagnie was, zijn paard zou verliezen in een gevecht en bijna onmiddellijk op een donker bruin paard met een witte neus zou stijgen. Binnen vijf minuten zouden paard en ruiter door een granaat gedood worden. Deze droom werd vervuld onder getuige van vele kameraden.

Vræg in het gevecht werd het paard van den sergeant door een kogel in het voorhoofd getroffen en viel dood neer. Nauwelijks drie minuten daarna kwam een wit-neuzig paard, een met bloed bevuurd zadel dragend, aan galloppeeren en bleef vlak voor den sergeant staan. Hij herinnerde zich den droom en weigerde het paard te bestijgen en nam later een ander. Het wit-neuzig paard werd door een korporaal van een ander regiment beklommen, en paard en ruiter werden door stukken van een granaat gedood ten aanzien van vier compagnieën van het zesde.

De schrijver, die het verhaalt en dergelijke voorvallen, voegt er bij, dat „er een tijd was, dat de droom van een soldaat generaal Kilpatuck's leven redde; dat een droom generaal Talbert's legerplaats bewaarde voor een verassing en aanval, enz.”

Een aantal andere voorbeelden van profetische droomen kunnen verteld worden, maar genoeg is aangehaald om aan te toonen, dat er in sommige droomen iets zit de aandacht waardig, hoe niets beduidend het grootste gedeelte ook zijn moge.

De profetische openbaringen door droomen gemaakt in oude tijden, zijn soms in deze moderne tijden herhaald.

Phrenological Journal.

Is het theedrinken schadelijk?

(Uit „Medische Verhandelingen II” door Dr. T. R. ALLINSON.)

Thee is een drank, die in groote hoeveelheden gebruikt wordt in Groot-Brittannië, in de koloniën, in Amerika, in Rusland en in China. De vraag of zij schadelijke eigenschappen bezit, rijst natuurlijk bij velen. Sommige menschen zouden hartelijk lachen om het denkbeeld, dat thee iemand kwaad zou doen, toch is dit het geval. Om een grondig oordeel te kunnen vellen moeten wij de zaak van alle kanten bezien.

Voordat ik in bijzonderheden tred, moet ik dit zeggen, dat thee zeer zeker geene voedende hoedanigheid bezit; met andere woorden, zij is van nul en geener waarde voor de voeding. Physiologen vertellen ons, dat zij het verslijten der weefsels voorkomt: zij bedoelen echter, dat zij verbruikte, onnutte stoffen verhindert ons lichaam te verlaten. Als dat zoo is, sticht thee kwaad. Als drank gebruikt, geeft een kop thee slechts voedsel door de suiker en melk, die men er aan toevoegt; zij staat echter verre ten achter bij cacao en melk, die werkelijk voedsel bevatten. De schadelijke uitwerking van theedrinken is te wijten aan de alkalotde der thee, theïne genaamd, aan de vervalschingen en aan den warmtegraad van het water, waarmee men haar drinkt. De theïne is een zenuwvergift, veroorzaakt min of meer verlamming van het hart en windt het zenuwgestel onnodig op.

Zoo ziet men, dat thee een zenuwprikkend middel is, dat eerst een gevoel van opwekking en kracht geeft, maar daarna een gevoel van dofheid achterlaat. Zij vervult het hoofd met allerlei denkbeelden, het zijn echter hersenschimmen en niet uitvoerbaar. Menschen, die thee in groote hoeveelheden drinken, zien er dikwijls bruin, mager en ver-

schrompeld uit. Voor velen is zij een vergif, zonder dat zij het weten. Laat iemand het theedrinken eens een poosje afschaffen, daarna een kop sterke thee drinken en daarvan de uitwerking nagaan. Eerst zal men zich aangenaam aangedaan gevoelen, allerlei denkbeelden volgen elkaar snel op, doch spoedig gevolgd door een beven over het geheele lichaam, besluiteloosheid, gebrek aan zelfvertrouwen, en hevige hoofdpijn tot besluit. Thee is de hoofdoorzaak voor stoornissen in de spijsvertering, daar de theïne van de thee de pepsine van het maagsap doet neerslaan en zodoende werkeloos maakt. Wanneer men ze met vleesch gebruikt, verhardt het bittere gedeelte van de thee, de tannine, de vezels van het vleesch en verhindert, dat zij worden verteerd. Als de thee in het gestel is opgenomen, verwekt zij min of meer slapeloosheid, zooals wel bekend is, daar menschen, die wakker willen blijven, sterke thee drinken. Zij, die 's nachts onrustig slapen, moeten nooit's avonds thee drinken. Thee werkt op het hart en prikkelt dit orgaan onnoodig. De uitwerking op het zenuwgestel is zeer ongunstig, daar zij eenigszins verlammend werkt en de macht over de spieren verloren gaat. Er zijn wel menschen dronken van thee geworden, zoodat zij heen en weer zwaaiden, als of zij te veel sterken drank hadden gebruikt. Dit zijn de vornaamste uitwerkingen van thee.

Alle zenuwachtige, verlegen of schuchtere menschen of zij, die aan verlies van geheugen, gebrek aan veerkracht, wilskracht en vastheid van karakter lijden, moeten hunne thee afschaffen. De werking ervan op ons gestel, vooral op dat van mannen, is verkeerd en zij veroorzaakt nog meer verlies van mannelijke kracht dan vele medicijnen. De vervalschingsmiddelen, die men gebruikt om de thee een beter aanzien te geven, zijn schadelijk. Het zijn hoofdzakelijk zouten van ijzer; soms ook Pruisisch blauw, potlood enz. Als de thee erg vervalscht is, wordt de theedrinker van twee kanten aangevallen.

Het laatste gedeelte van dit onderwerp handelt over den warmtegraad van het water, waarmede de thee wordt getrokken. Als de thee gloeiend heet wordt gedronken, verliezen wij onzen smaak, het email van onze tanden barst en de keel verslapt. In de maag veroorzaakt het congestie en als deze ziek is, krijgen wij plotseling hevige pijn. Als een gezond mensch geregeld heete thee, koffie, cacao of heet water drinkt, verzwakt hij zijne maag en maakt haar prikkelbaar, terwijl de ingewanden aanleg krijgen tot ontsteking en diarrhee en koliek ontstaan.

Veel thee is één der oorzaken voor eenen rooden neus of rooden uitslag in het gezicht. Als thee in een volle maag komt, vertraagt zij de spijsvertering.

De slotsom waartoe ik kom is dus, dat theedrinken schadelijk werkt en dat men nooit aan zijnen lust moet toegeven; iedereen doet best zich van thee te onthouden.

Uit bovenstaande blijkt weer eens duidelijk de waarde van hetgeen Joseph Smit bekend maakte. Jammer dat men nog zoo graag eens tornt aan dat „Woord van wijsheid". O, men houdt zoo gaarne vast aan oude gewoonten, en bleef men daarbij nog maar eerlijk, maar kan men

het tegen de geleerden dezer wereld niet volhouden, dat thee of koffie schadelijk is, dan nog zegt men: Joseph Smith sprak alléén van *heete dranken*. Luister naar hetgeen hiervan gezegd wordt door ouderling Hyrum Smith, lid van den raad der twaalven.

Heete dranken zijn niet voor het lichaam. „Heete dranken” beteekent thee en koffie, daar deze twee dranken, onder de leden der Kerk, de eenigste dagelijksche gebruiken waren van een hooge temperatuur, ten tijde toen deze openbaring gegeven werd. De reden waarom deze dranken werden afgekeurd als ongeschikt tot gebruik, was, omdat zij een gewoontevormend bedwelmingsmiddel bevatten, veeleer dan omreden de temperatuur bij welke zij gedronken werden.

Het Woord van Wijsheid is te kennen gegeven niet als gebod of dwang, maar als een woord voorgeschreven door wijsheid. Het is een gebod dat vergeleken mag worden aan dat, hetwelk uitgegeven werd door den Generalen Raad te Jerusalem aan de Heidenen betreffende de onthouding van hetgeen den afgoden geofferd is, van bloed, van het verstikte, en van hoererij, waarvan de apostelen schreven, „van welke dingen indien gij uzelfen wacht, zoo zult gij wél doen”. (Hand. 15 : 29). Dit toegepast op de openbaring eerst gegeven. Later, door de stem van de Kerk in conferentie vereenigd, geaccepteerd als een positief gebod.

De Heiligen der Laatste Dagen zouden zich herinneren, dat zij *verplicht* zijn zich te onthouden van wijn of sterke dranken, tabak, *heete dranken* en dit bedenkend, dat onze lichamen zijn tempelen des Heiligen Geestes.

Van over den Oceaan.

Ouderling ARIE VAN DER LINDEN. †

Op 30 Mei l.l. is Arie van der Linden op 21-jarigen leeftijd overleden. Eene betrekkelijk korte, doch hevige ziekte, maakte een einde aan zijn veelbeloofd leven.

Voor ongeveer twee-en-een-half jaar emigreerde hij naar Amerika, in gezelschap van zijn vader en zuster. De overige familieleden kwamen later en zoo was het gansche gezin nu in Salt Lake City.

Arie — zooals hij algemeen in Rotterdam bekend was — had ook hier zijn opgeruimden aard behouden en was vol levenslust, totdat hij ongeveer veertien dagen voor zijn heengaan ongesteld werd en zich te bed begaf. Die ongesteldheid ontaardde in een hevige hersenziekte, die zijn krachten zoodanig afnamen, dat het voor de familie Van der Linden duidelijk werd, dat zij hem zou moeten missen.

Eene treffende bijzonderheid is dat op 30 Mei in Amerika Memorialday gehouden wordt. Dan versieren zij, die dooden te betreuren hebben, de graven hunner geliefden. En zoo zal het volgend jaar herinnerd worden, dat een jaar geleden Arie van der Linden zijn tol aan de natuur betaalde en zullen misschien, of liever zeker, vriendelijke handen zijne nagedachtenis met bloemen eeren.

Hoewel Arie altijd vroolijk was, en altijd een liefhebber van zingen,

zoo was hij toch ernstig op godsdienstig terrein. Hij onderhield de geboden van het Evangelie en trachtte altijd beter te leven. De Hollanders hier in Salt Lake hebben zich menigmaal verwonderd over zijn ijver, en wie hem hoorde getuigen in de vergadering werd doordrongen van de heilige ernst, waarmede dit gepaard ging.

Zondag 5 Juni had de teraardebestelling plaats. Vooraf werd een dienst gehouden in het gebouw der 18de ward, dat geheel met belangstellenden gevuld was. Het woord werd gevoerd door Ouderlingen Le Grand Richards, G. A. Jongejan, J. A. Butterworth, F. Wiegel en Noorda. De Bisschop van de wijk dankte voor de belangstelling. Alle sprekers wezen op het feit, dat Arie niet dood was, dood was alleen het stoffelijk omhulsel, maar dat zijn geest voortleefde en dat die van deze aarde was weggeroepen om eene zending te vervullen onder hen, die hem naar het geestenoord waren voorgegaan en die nimmer de schoone klanken van het herstelde Evangelie hadden vernomen.

Na afloop der samenkomst, werd het stoffelijk overschot, dat gedurende den dienst met talrijke bloemkransen bedekt, voor het platform stond, door het priesterschap in de daarvoor bestemde auto geplaatst, waarna ongeveer 25 à 30 andere automobielen zich aansloten.

Honderden belangstellenden waren op de begraafplaats aanwezig. Het Hollandsche koor, onder leiding van Br. A. van Roosendaal, zong eene Engelsche lofzang, waarna door den Bisschop het graf werd toegewijd en daarmede de plechtigheid beëindigd. Zeer onder den indruk keerden allen huiswaarts.

Hoewel de familie Van der Linden zwaar getroffen is door dit verlies, zoo vinden zij toch grooten troost in het feit, dat zij den Heere zulk een pand konden afstaan, want zijn leven en sterven was Hem gewijd.

* * *

Kort voor Broeder Van der Linden ziek werd, was hij voornemens het volgende gedicht aan de Redactie van De Ster op te zenden, waarvoor wij haar beleefd verzoeken de noodige ruimte te willen afstaan. Op karton gedrukt, hing het in zijn kamer.

„GOD EERST.”

In mijn kamer hangt een plaatje,

Waarop deze woorden staan,

Die mij dus altijd herinneren:

GOD moet steeds voor alles gaan.

Overschrijd ik nu den drempel,

Zien mij deze woorden aan:

„Eerst een woord met God, uw Vader,

Eer g' uw eigen weg moogt gaan.”

Als ik 's morgen mij ga kleeden,

En dan op dat motto let,

Zegt het, dat ik voor mijn dagtaak

Hulp moet zoeken in 't gebed.

Plichten, lasten, moeiten, angsten, —
 Alles komt misschien vandaag, —
 Hoe zal ik er kracht voor hebben,
 Als ik die niet biddend vraag?

Wil ik eens wat nieuws beginnen,
 Dan vermaant het motto zacht:
 „Niet op eigen krachten bouwen,
 Eerst de zaak voor God gebracht!”

Soms, reeds heel gereed tot uitgaan,
 Hoe beperkt mijn tijd ook zij,
 Kan ik toch maar zóó niet weggaan:
 „God eerst!” zegt het motto mij.

'k Buig dan eerst nog stil mijn knieën
 En verhef mijn hart tot God,
 Zij het ook met weinig woorden,
 Hem bevelend weg en lot.

's Avonds als ik wil gaan slapen,
 Fluistert weer het motto zacht:
 „God eerst! Hem gedankt, gebeden,
 Zegen vragen voor den nacht!”

Ja, „God eerst” moet zijn ons motto,
 Heel ons leven, dag en nacht;
 Al ons heil komt slechts van boven,
 En moet biddend ingewacht.

„God eerst!” Houdt dit woord in waarde;
 Helpe 't u uw levenslot,
 Lusten, lasten, moeiten, zorgen,
 Wijden door een woord met God.

(Ingezonden door J. J. v. L.)

Uit ons eigen Zendingsveld.

ROTTERDAM. Alhier werd den 25en Juni een bijzondere vergadering gehouden. 13 personen werden gedoopt en den volgenden dag bevestigd. Vele vreemdelingen waren aanwezig en de plechtigheid maakte op allen een diepen indruk.

Uit de rapporten bleek, dat in Amsterdam deze maand 8 personen gedoopt zijn, in Arnhem 8, Groningen 4, Luik 17 en Rotterdam 22. Totaal 59 personen.

Overleden.

(Door omstandigheden niet geplaatst geworden.)

Voor mijn vertrek naar Zion acht ik het alsnog mijn plicht den leden bekend te maken, dat onze geliefde zoon Leonardus v. d. Wijngaard, den 5en Januari door een ongeluk in de Maas verdrongen is. Ik had zoo gehoopt zijn stoffelijk lichaam aan de aarde te mogen toevertrouwen, maar deze wensch is niet vervuld. Het Evangelie troost mij en ook mijn vrouw. Wij gelooven in een opstanding en wederzien en zijn dan ook vol goeden moed en zijn overtuigd, dat de Heere een andere roeping voor onze zoon had, welke hij zeer zeker zal aangenomen hebben. Wij hopen standvastig te blijven en hem te ontmoeten in den tijd, dien de Heere ons zal toestaan. U hartelijk groetend,

Uw broeder in Christus,

G. CH. v. d. WIJNGAART.

Te Amsterdam overleed den 28en Maart 1921, Jan Westerveld in den ouderdom van 47 jaren. Hij werd 29 Nov. 1907, door ouderling David F. Davids te Amsterdam, gedoopt en denzelfden dag door ouderling Le Grand Richards bevestigd.

Den 14en Maart 1921 is te Amsterdam overleden Hendrik Knollema. Het kindje was slechts elf maanden oud en was 19 September ingezegend door ouderling Oswald Brainich.

Daar waart ge — en keert ge weer.

Daar is een hand, die wenkt en noodt
Om weer te keeren waar wij waren,
Vóór ons deez' aard een wijkplaats bood
Voor weinig ras vervlogen jaren...
Daar is een stem, die hoorbaar fluistert:
Ginds! Ginds! Daar waart ge — en keert ge weer!

*Mullatuli (19e eeuw).***INHOUD.**

De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen	Blz. 209	Is het theedrinken schadelijk?	Blz. 219
Toespraak gehouden door Heber J. Grant, 9ste jaarlijksche algemeene Conferentie, 3 April 1921	„ 210	Van over den Oceaan . . .	„ 221
Profetische droomen . . .	„ 217	Uit ons eigen zendingsveld	„ 223
		Overleden	„ 224
		Daar waart ge — en keert ge weer	„ 224